

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΝΤΕ ΝΙΟΝ-

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Τελειώνοντας την επίσκεψή μου στ' φρενοκομείο είδα έξωφρα ένα τραπέζι που καθισμένος σε μία γωνιά, στον ήλιο, έκανε πως έπιανε καί στον αέρα! 'Ανάδευε τα χείλη του, μαρούσε έως τα ξηλά κι' ύσ'ερα σταματούσε για να πετάξει αυτά που είχε δήθεν μαζέψει στον αέρα...

Τον έδειξα στο γιατρό ο οποίος μου είπε : - Αυτός ο Ίρρωστος-ο άρτιθμός 103-είνε από μεγάλη οικογένεια. Τόν λένε βιρόνο Πρενάξ. Τού άρσε να ζάνη τόν άφοβο, τόν άτόρημτο. Στά τριάντα του χρόνια είχε την κακή τύχη να τόν κατέσουν μερικοί φίλοι του να περάση λίγες ημέρες σ' έναν πύργο πουχε κ' ηρονομηίει κάποιος άπ' αυτούς. 'Ηταν ένας πύργος παμπάλαιος, ίστορικός. Τό βράδι, ύστερα από τά παιχνίδια και τό πιούδι, ή συντροφιά τών φίλων μαζεύονταν μπροστά στό άναμμένο τζάκι και κουβεντιάζε...

'Ο Πυργοδεσπότης Ζουρνταίν διηγείτο τις θρυλικές ιστορίες του πύργου. 'Η γυναίκα του και όλοι οι άλλοι τόν άκουγαν με σεβασμό.

'Επιτα ένας από τους καλεσμένους είπε : - 'Ενας τέτοιος ιστορικός πύργος, είναι άδύνατο να μη στεγάξη ένα τουλάχιστον...φάντασμα... - Ναι, είπεν, ο κ. Ζουρνταίν, κοιτώντας με κάποια ταραχή την γυναίκα του. Δέν τόν είχα πη αυτό για να μη τρομάξω τις κυρίες. Λένε πως ένα δωμάτιο τού Πύργου είναι στοιχειωμένο. - Ηαίό : Ρώτησαν όλοι μ'άγωνία. - Τό άφοβότερο, άπήνησεν ο κ. Ζουρνταίν. 'Εκείνο που βριζαται άκριβώς άπάνω άπ' αυτό τού βρικόκομαστε. Είναι στοιχειωμένο με φωνία χαλιά, έχει ένα άν. παντικιάτοτα μεγά'ο κρεβάτι. Τέλος θ' αναπαυόμουν όμοιότατα εκεί...άν δέν ύπληρχε τό φάντασμα...

'Ο νεαρότερος της παρέας ο κ. Λεκλέρ, γέλασε δυνατά.

- Και τί όφι έχει τό φάντασμα ; ρώτησε. Τό είδε κανείς ;

- 'Όχι, τό ξέρουν μόνον ές φήμης. Διηγούνται πως ένας από τους πυργοδεσπότες ύποπτεύθηκε άδικα ήν γυναίκα του και την σκότωσε μέσα σ' αυτό τό δωμάτιο. Μετά πάροδο όμως όλίγου χρόνου έπέισθη πως ήταν άθωπα, μετάνοιωσε, έπεσε σε βαθεία μελαγχολία. Και πέθανε από τή λύπη του... 'Από τήν ήμερα τού θανάτου του παρουσιάζεται σ' αυτό τό δωμάτιο, θρηνηί και ζήτηί συγχώρησι.

Τότε ο βαρώνος Πρενάξ ρώησε τόν πυργοδεσπότη :

- Δέν κοιμηθήκατε ποτέ σ' αυτό τό δωμάτιο, από φόβο βέβαια ; 'Ετσι δέν είναι ; 'Ελα όμολογητέ το...

'Η γυναίκα μου δέν μ' άφίνει, άπάντησε ο Ζουρνταίν.

Οι καλεσμένοι άρχισαν να γελούν.

- Αυτά είναι προφάσεις, είπε γελώντας κι' ο κ. Πρενάξ. Φοβάται τό φάντασμα...Λοιπόν εγώ θα περάσω άπόψε τήν νύχτα μου σ' αυτό τό δωμάτιο.

'Όλοι έρώησαν. 'Η κ. Ζουρνταίν, θέλησε να τόν άποτρέψη, μα αυτός επέμεινε.

- Σας προειδοποιώ, και σάς παρακαλώ, να είδοποιησθε και τούς ύπηρέτας άκόμη, πως άπόψε θα κοιμηθώ στό στοιχειωμένο δωμάτιο και πως θάχω μαζί μου και τό περιστροφό μου γεμάτο. 'Όποιος θελήσει να παύξη μαζί μου θα τήν πάθη άσχημα. 'Ελησμόνησα μόνο να πάρω τό δικό μου περιστροφό...Ποιός θα μου δανείση τό περιστροφό του ; -

- 'Εγώ, είπεν ο νεαρός Λεκλέρ. 'Εχω ένα στó δωμάτιό μου και πάω να σός τό φέρω.

Σέ λίγο ο Λεκλέρ γύρισε μ' ένα περιστροφό.

'Ο βαρώνος Πρενάξ άφού έβεβαιώθη ότι ήταν γεμάτο, καληνύχτισε κ' έφυγε λέγοντας, ενώ τόν κοιτάζαμε σαστισμένοι :

- Τό νου σας ! Μή μου ζάνετε κανένα άνοστο άστείρι γιατί...

*** - 'Όταν άπεσθη στο μεγάλο σκοτεινό δωμάτιο, ο βαρώνος Πρενάξ πλάγισε στο κρεβάτι του, κρατώντας τό κερί άναμένο. Σιγά-σιγά όλόκληρος ο πύργος βυθίζοιαν στή σιωπή. 'Ο κ. Πρενάξ άρχισε ν' άκούη, τού. γνωστούς εκείνους, τους άορίστους νυκτερινούς κρότους τών παληών κτιρίων, που προέρχεται άπό ποτικιάς, άπό τρίξιμο ξύλων, άπό τόν δυνατό αέρα... 'Όλα αυτά όμως κατέληξαν έξωφρα σ' ένα κρότο πραγματικό, δυνατόν, παράξενο... 'Η πόρτα της κάμαρας του άρχισε ν' άνοίγη σιγά-σιγά...

νε. 'Εκανε τότε ψεύτικες εορτές στο σπίτι του, και ύπεδέχτο με μεγάλη έπισσημότητα φινταστικές δούκισσες και πριγκηπέσες.

Πέθανε από έγκεφαλλική παράλυσι στις 30 Μαρτίου 1840 σε ηλικία 72 ετών. Τό τέλος του ήταν πιρδο, γιατί είχε γίνει φοβερά κρονόληρος και είχε παραμορφωθή άπ' τήν παράλυσι... 'Η παραμορφωσί του, μιλιττα ήταν τόσο φοβερή, ώςτε τό στόμα του έφθανε σχεδόν έως τ' αυτιά του.

Τέλος οικηρό δηλαδή για ένα Μπρούμμελλ...

'Ο κ. Πρενάξ άνακάθισε στο κρεβάτι του με τά μάτια στουλωμένα προς τά έξεί, περιμένοντας να δη ποιάς άνοίγει. 'Εξωφρα άντικρυσε κάτι που έκαμε τήν καρδιά του να σφιχτή. 'Ηταν τό φάντασμα !...Τό φάντασμα τού παληού πυργοδεσπότη που προχωρ έως τυλιγμένο στο άσπρο σάβανό του, σαν ένα τεράστιο έμψυχο άγαλμα ! 'Απλώνε έμπρός τά σκελετωμένα χέρια του, κουνούσε παράξενα τό κεφάλι του...

- 'Από φόβο μήπως τού παίξουν καμιά φάρσα, ο βαρώνος, άν και έτρομε, φώναξε δυνατά :

- Ξέρεις πως έχω περιστροφό ; Πρόσεξε ! 'Θά πυροβολήσω...

Τό φάντασμα όμως εξακολούθησε να προχωρή...

'Εντόμος τότε ο βαρώνος σηκωσε τό περιστροφό του, σημάδεψε, κι' έπίεσε τήν σκανδάλη. Ένας πυροβολισμός άντήχησε. Τό φάντασμα όμως έμεινε άπέιραχο στή θέσι του κ' εξακολούθησε να προχωρή προς τό κρεβάτι. 'Ο κ. Πρενάξ εξακολουθούσε να πυροβολή άκλιμασμένος από τό φόβο. Είχε άδειάσει πια τις σφαίρες τού περιστροφου του, χωρίς καμιά να άγγίξη τό φάντασμα !

'Εξωφρα, είδς τό φάντασμα, να σκύβη, να ήσασπατευή τις διπλές τού σαβάνου του και να μαζεύη από μία-μία τις σφαίρες που τού ρριζε. 'Ανασηκώθηκε έπειτα και πέταξε όλες τις σφαίρες στο κεφάλι τού βαρώνου !... 'Ο κ. Πρενάξ έβγαλε τότε μια κραυγή φρίκης και ήπεσε άναίσθητος στο κρεβάτι του !...

'Όταν τήν άλλη μέρα τό πρωτ' μπήκαν στο δωμάτιό του, ήταν τρελλός, άκριβώς όπως τόν είδατε πού όλίγου. Νομίζει πως τόν πυροβολούν και μαζεύει τις σφαίρες στον αέρα !

- Όσοε ή αν φάντασμα πραγματικό ; ρώτησα τό γιατρό.

- Κάθε άλλο, μου άπάντησε ο νεαρός Λεκλέρ, έβαλε στο περιστροφό που τού γέμισε, φυσίγγια γεμισμένα μόνο με μαρούτι. Τις σφαίρες τις κρατούσε στο χέρι του όταν μετεφίσησε σε φάντασμα για να φοβίση τόν Πρενάξ. 'Εγινε έτσι άφορηί της τρελλας τού φίλου του κι' αυτοκτόνησε μετά καιρό άπ' τό κακό του...

François de Nion

*

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΕΝ ΤΡΩΝΕ ΧΟΙΡΙΝΟ ΚΡΕΑΣ

'Όταν ο Μωάμεθ έδίδασκε στα βάθη της 'Ασίας τήν νέαν του θρησκείαν, έδέχθη ένα πρωί τήν έπίσκεψην μερικών πιστών, οι όποιοι τού παρεπονέθησαν εναντίον τών Χριστιανών :

- Αυτοί, σού είπαν. Κλονίζουν τήν πίστιν των όπαδών σου διακηρύττοντες ότι δέν θάσαι πραγματικός αντιπρόσωπος τού 'Αλλάχ, άφού δέν έχεις κάνει άκόμη ούτε ένα θαύμα, ενώ ο Χριστός έκαμε ένα σωρό θαύματα...

'Ο Μωάμεθ καπιτισσώστηκε και τούς ύποσχέθηκε να κάμη τήν έπομένη ένα μεγάλο θαύμα... 'Υποσχέθηκε δηλαδή να βγάλη νερό από τά βάθη της κατάξερης έρημου κ' έκάλεσε να παρερευθούν σ' αυτό όλοι οι πιστοί του.

Πράγματι τήν έπομένη άφού όλίγησε πρώτα στις χιλιάδες των όπαδών του, τούς ώδηγησε κατόπι στην έρημο, όπου κατά τήν διάρκεια της νυκτός έμπιστοί του είγαν κρύψει κάτω από τήν άμμο είκοσι τουλούμια γεμάτα νερό.

Τή στιγμή όμως που ο Μωάμεθ έφθασεν στο μέρος που ήταν κρυμμένα τά τουλούμια, έτοιμος να χτυπήσει με τήν ράβδο του τό έδαφος για ν' αναβλύση τό νερό, είδε μ' έκπληξι τού τήν άμμο κατασκαμμένη και ύγρη, γύρω δέ μερικά γουρουνία να κοιμούνται πάνω στο λασπομένο έδαφος.

Τί είχε συμβεί ; 'Απλούστατα τά γουρουνία πλανηθέντα ώ ; έκει όσμίστηκιν τό νερό κάτω από τήν άμμο. Έσκαφαν, βρήκαν τά τουλούμια, τά κομμάτιασαν κι' έσβησαν τή δίψα τους με τό νερό τους. 'Ετσι τό μεγάλο θαύμα του Μωάμεθ έματαιώθη...

'Ο προφήτης έξω φρενών τότε για τό πάθημά του, καταράστηκε τά γουρουνία κι' από τότε οι Τούρκοι όλοι οι πιστοί του.

*

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ

'Εάν ύπληχε σιδηροδρομική γραμμή μεταξύ Γης και Σελήνης, ένα εισιτήριο τρίτης θέσεως για τό φεγγάρι θα έστοίχιζε, λαμβανόμενης ως βάσεως της τιμής τών εισιτηρίων της γης, περί τά τετρακόσια εκατομμύρια δραχμές. 'Εάν ο σιδηρόδρομος αυτός έπρεπε με μεγάλη ταχύτητα δηλ. 120 χιλιομέτρα τήν ώραν θα έχουάζετο για να φτάση στή σελήνη περί τά 140 έτη. Τώρα φαντασθήτε μόνοι σας πόσους... αιώνες θα έπρεπε να ταξιδεύη κανείς εάν έπιχειρούσε τό ταξίδι αυτό με τό σιδηρόδρομο της Πελοποννήσου ή με τό θεοίο της Κηφισιάς.